

Gevaren van de Gereformeerde Theologie

6/18: Het gevaar van de leer dat de gelovige geen Oude Natuur heeft

Bron: Middletown Bible Church, <http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/dangerso.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (een weinig bewerkt) door M.V.

Niet alle gereformeerden houden deze positie, maar velen wel, inbegrepen John MacArthur.

John MacArthur kan aanzien worden als een woordvoerder voor hen die deze positie houden, zoals gezien kan worden in volgende citaten:

“Redding is geen kwestie van verbetering of perfectie van wat eerder bestond. Het is een totale transformatie ... Bij de nieuwe geboorte wordt een persoon ‘een nieuwe schepping : het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden’ (2 Korinthiërs 5:17). Het is niet gewoon dat hij iets nieuw **ontvangt** maar dat hij een nieuw iemand wordt ... De nieuwe natuur wordt niet toegevoegd aan de oude natuur maar vervangt deze. De getransformeerde persoon is een compleet nieuwe ‘ik’. **De bijbelse terminologie, dan, zegt niet dat een christen twee verschillende naturen heeft. Hij heeft maar één natuur, de nieuwe natuur in Christus.** Het oude ‘ik’ sterft en het nieuwe ‘ik’ leeft; ze bestaan niet naast elkaar. Het is geen overblijvende oude natuur maar het overblijvende kleed van zondig vlees waardoor christenen zondigen. **De christen is één enkele nieuwe persoon, een totaal nieuwe schepping, niet een geestelijke schizofreen ...** De gelovige is getransformeerd maar nog niet geheel volmaakt. Hij heeft inwonende zonde maar niet langer heersende zonde. Hij is niet langer de verdorven oude mens maar hij is nu een nieuwe mens, geschapen in gerechtigheid en heiligheid die wacht op volle redding” (*The MacArthur New Testament Commentary-Ephesians*, p. 164).

“Er werd veel geredetwist over de relatie van het **oude ik** en het **nieuwe ik**. Velen vinden dat bij de redding gelovigen een ‘nieuwe ik’ ontvangen maar ook het ‘oude ik’ behouden. Redding wordt dan een toevoeging, geen transformatie. Zo’n zienswijze, echter, is niet helemaal consistent met de bijbelse leer. Bij de redding wordt het ‘oude ik’ weggedaan. [Hij citeert dan 2 Korinthiërs 5:17 en Romeinen 6:6]. Redding is transformatie - het ‘oude ik’ is weg, vervangen door het ‘nieuwe ik’”. (*The MacArthur New Testament Commentary-Colossians and Philemon*, p. 148).

Zo’n zienswijze aanhangen heeft in de praktijk een erg significante consequentie. Als de gelovige enkel een nieuwe natuur in Christus heeft, dan zouden we moeten verwachten dat de gelovige opmerkelijk vrij van zonde is. Dan zouden we moeten verwachten dat de gelovige een levenskwaliteit vertoont die waarlijk uitzonderlijk is.

John MacArthur, bijvoorbeeld, leert het volgende:

1) Christenen zullen nooit beschaamd staan voor de rechterstoel van Christus. [*Marks of a True Believer* (Moody Press), p. 34, 37. Zie ook de commentaren in *The MacArthur Study Bible* onder 1 John 2:28].

Maar zie 1 Johannes 2:28: “En nu, lieve kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst”.

2) Christenen hebben altijd gemeenschap met God, en niets, zelfs niet zonde, kan deze gemeenschap verbreken. [*Confession of Sin*, Moody Press, pages 12-14,55. Zie ook de commentaren in *The MacArthur Study Bible* onder 1 John 1:3];

Maar zie 1 Thessalonicenzen 5:19: “Blus de Geest niet uit”. En 1 Johannes 1:6: “Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen

wij en doen de waarheid niet”. Als wij, christenen, dan gemeenschap hebben met de “werken der duisternis” (in Efeziërs 5:11 worden we daarvoor gewaarschuwd), dan zondigen we en dan is de gemeenschap verbroken tot we “onze zonden belijden” (1 Johannes 1:9).

3) Christenen zijn in het licht en kunnen niet wandelen in duisternis. [*Confession of Sin*, p. 28, 32, 33, 34 en *Faith Works*, p.167. Zie ook de commentaren in *The MacArthur Study Bible* onder 1 John 1:7].

Maar christenen worden vermaand in Efeziërs 5:8: “wandel als kinderen van het licht”. En in Efeziërs 5:11: “En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis”. Christenen kunnen dus zondigen (1 Johannes 1:9-10).

4) Christenen hoeven hun zonden niet te belijden om vergeven te worden. [*Confession of Sin*, p. 48, 52, 55]. MacArthur faalt erin onderscheid te maken tussen de twee aspecten van vergiffenis. Zie : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vergiffenis-2-aspecten.pdf> (in handige tabellen).

Maar zie 1 Johannes 1:9: “Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid”. En Psalm 51.

5) Christenen leven niet langer in slavernij aan zonde. [*Faith Works*, p. 117].

Maar zie Galaten 5:1: “Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten”.

Lees meer over de twee naturen van de christen:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen.pdf>,

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen-Andrus.pdf>,

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/twee-naturen2.pdf>,

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-voortdurende-strijd.pdf>,

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-Strijd.pdf>

Over John MacArthur's één natuur positie:

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_een-natuur.pdf